

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 30.6.2010

Číslo: Ročník 20 (2010), Číslo 2

Sekce: Šumné knihovny

Název článku: Deset kilometrů severovýchodně...

Autor: Kateřina Hubertová a Eva Skákalová

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=1156>

Deset kilometrů severovýchodně...

Kateřina Hubertová a Eva Skákalová

Tímto směrem od Hradce Králové se nachází obec s 2462 obyvateli a jednou profesionalizovanou knihovnou. Černilov byl vždy venkovskou obcí s pokrokovými tradicemi. Býval velmi aktivní na poli divadelním. Roku 1867 tam vznikl ochotnický divadelní soubor Tyl. U jeho kolébky stál místní písmák, rolník **Václav Skákal** (1839 – 1932). Tento pokrokový člověk založil roku 1870 *Zápisník ochotnického divadla v Černilově*. Po ochotnickém divadle v Černilově (do 2. svět. války dokonce 3 divadelní soubory!) zbyly dnes už jen vzpomínky a bohatý archiv ochotníků, který je dnes uložen ve Státním okresním archivu v Hradci Králové. Venkovský člověk a filozof, živá kronika obce, pan Václav Skákal byl významnou a zajímavou postavou. Stál rovněž za vznikem „Čtenářské besedy“. Zakládající valná hromada Čtenářské besedy se uskutečnila 20.11.1881 a za první úkol si vytyčila pořádání vzdělávacích přednášek a debaterních večerů a založení čítárny a knihovny. To se jim také podařilo a po roce existence již knihovna vlastnila 300 svazků. Tato knihovna Čtenářské besedy se tak stala roku 1922 základem nově zřizované obecní knihovny. Obec pořizovala též filmovou kroniku. Zachycovala konec padesátých a šedesátá léta nejvíc. Z dalšího období existují již jen nějaké šoty. Před časem původní kroniku přetočili na videokazety a zhlédnout je zájemci mohli právě v knihovně, kam obec pořídila televizor a video. I v současnosti obecní život dokumentují, události se točí na videokameru. Ochutnat můžete na <http://www.cernilov.eu/>. Celou filmovou kroniku od roku 1954 obec plánuje zdigitalizovat a půjčit si ji bude možné v knihovně.

Místní knihovna Černilov v rámci regionálních funkcí poskytovaných Knihovnou města Hradce Králové slouží jako středisková pro 6 malých neprofesionalizovaných knihoven v blízkém okolí.

Dnes v Místní knihovně v Černilově ještě najdete Evu Skákalovou. Ještě, protože ji důchodově opouští. Všimněte si náhody, která Evu spojuje se jménem původního zakladatele knihovny. Jde prý však opravdu jen o náhodnou shodu a dnešní knihovnice nemá s tím původním žádné společné kořeny.

Eva Skákalová

Rok nástupu do knihovnictví: 1.1.1980

Rok nástupu do této knihovny: 1.1.1980

Zvláštní znak: Děsně ráda vyplňuje různé výkazy, formuláře a dotazníky. J Například jako komentář k roční statistice za knihovnu v roce 1997 napsala toto: No comment! Je tedy nutno podotknout, že ten rok byl opravdu trochu výjimečný.

V listopadu roku 1997 na poště, která je ve stejné budově v místnostech přímo pod knihovnou, totiž někdo úmyslně založil požár! Stačilo jen několik minut prodlení a ... Dřevěný strop již doutnal a omítka opadala. Zápach kouře byl v knihovně cítit týdný a větralo se i za mrazu. Někteří čtenáři si mysleli, že se v knihovně opékají buřty.

KH připravila s ES následující rozhovor:

KH: „Evo, neboj. Já to napíšu. Ale nemůžu jen já. Musíš tam mít taky nějaké říkání Ty. Co bys mi tak napsala? Když mne rovnou nepošleš někam... ;)“

ES: „Nic o mně nepište! Nejsem žádná významná osoba, to by nikoho nezajímalo! Já myslela, že si děláte srandu!“

KH: „Kdepak srandu. Zamysli se. Uděláme nějaký interviu? A na co se Tě jako mám ptát? 8)“

Tak třeba: Proč jsi knihovnicí?“

ES: „Pro osvětlení a mezi námi děvčaty... Knihovnicí jsem nedopatřením. Mamka dělala tehdy na MNV (místním národním výboru) matrikářku a účetní a po práci ještě knihovnicí. (Knihovnu převzala po svém otci a mém dědovi Petru Syslovi.)

Knihovna už tehdy byla na ½ úvazku. Mamka asi jako jediná neprofesionální knihovnice byla zvána na porady do tehdejší OKHK (Okresní knihovny v Hradci Králové). Vždy přijela celá očuzená, všichni, kromě ní, hulili jako fabriky... Výpůjčky rostly a rostly a OKHK to viděla na úvazek celý. Já jsem někdy chodila půjčovat ještě i za dědu. Tehdejší předseda MNV mě od malinka znal. No a tak se stalo, že mi nabídl místo knihovnice. Já byla ještě na mateřské dovolené a vůbec se mi nechtělo do práce! V té době ještě i moje babička byla zaměstnaná (dělala ještě jako důchodkyně brigádně sekretářku v tehdejší Triole).

Musela zůstat doma a hlídat mi mladší dceru Evu, té ještě nebyly 3 roky a nevzali mi ji do mateřské školy. Já vlastnila maturitní vysvědčení pouze ze Střední průmyslové školy strojnické v HK, což se nejevilo jako ideální vzdělání. Musela jsem opět do školy, ta byla v Brně. Štěstí bylo, že bylo otevřeno konzultační středisko v tehdejší SVK HK. Fakt jsem si myslela, že to je sranda. Vůbec jsem netušila, že to je škola střední, šla jsem na zkoušky, jako když se nechumelí. Vůbec jsem se neučila a až tam jsem zjistila, že to nebude žádná prča! Vše jsem nějak ale zvládla, a tak jsem to začala brát trochu vážněji. Holky tam byly převážně hned po gymplu, a já stará páka! Doma 2 děti, úplně nová práce, vůbec jsem nevěděla, že existují katalogy. To u nás na vsi nebylo! Měli jsme němčinu, úkoly mi dělala babička. Já jsem na to neměla čas. Tak asi tak. Myslela jsem si, že v knihovně zůstanu, než holky dorostou, a já se vrhnu do víru velkoměsta, ale....zůstala jsem 30 ½ roku! Asi mě zachránily PC, to mě baví .“

KH: „Byla bys knihovnicí i v příštím životě?“

ES: „Jestli bych byla opět knihovnicí, nevím. V Černilově ano, ale fakt si nedovedu představit dělat v jiné, větší knihovně. Nejsem zvyklá pracovat ve větším, a navíc skoro výhradně ženském kolektivu. Tady si celou tu dobu poručím sama, dělám si, kdy chci a jak chci. Takže kdyby mě nepotkalo toto místo, tak asi ne.“

KH: „Proč chceš do důchodu? Tak svěží důchodkyni aby člověk pohledal.“

ES: „No, já si zase tak svěží nepřipadám a do důchodu jdu proto, že se mi nechce už ráno vstávat, vše dělat v poklusu, na nic nemít čas a život je fakt krátký!

Muž mi neustále nadává, ať se věnuji více vnoučatům, že nám za chvíli vyrostou a utečou, což je fakt! A jestli budu moci chodit jeden den do práce vypomáhat, bylo by to super!

Myslím si, že je fakt lepší poslouchat od čtenářů: Jééééé, proč nás tak brzo opouštíte???, než kdyby říkali sami: Baba stará, už by mohla vypadnout a nezaclánět mladším!“

KH: „A kdo na Tvé místo? V Tvém případě se nabízí řešení, aby to zase byl někdo z rodiny.“

ES: „Tak to tentokrát ne. Novou knihovnicí v Místní knihovně v Černilově bude Mgr. Jana Žárská, která opravdu není z příbuzenstva. J Jana je fajn a opravdu šikovná. Ona bude dělat takové ty rozlitané práce – akce - a já to zázemí! To jsem se teda rozjela... Tak zdravím a nic nepište!“